

Sygn. akt IV U 1119/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 czerwca 2014r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	SSO Jacek Witkowski
Protokolant	st. sekr. sądowy Dorota Malewicka

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 24 czerwca 2014r. w S.

odwołania M. D.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

z dnia 24 lipca 2013 r. Nr (...)

w sprawie M. D.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

o prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy

oddala odwołanie

Sygn. akt IV U 1119/13

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia(...). Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. odmówił wnioskodawczyni M. D. przyznania prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy, albowiem Komisja Lekarska ZUS orzeczeniem z dnia 18 lipca 2013r. nie stwierdziła u niej niezdolności do pracy. W związku z tym pozwany Oddział ZUS uznał, że nie został spełniony warunek określony w art. 6 ustawy z dnia 30 października 2002r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (j.t. Dz. U. z 2009r. Nr 167, poz.1322 ze zm.).

Od decyzji tej odwołanie złożyła ubezpieczona M. D., która wnosiła o jej zmianę twierdząc, że jej stan zdrowia nie pozwala na podjęcie pracy, wymaga leczenia i rehabilitacji, czeka na operację prawego łokcia. Do odwołania załączyła dokumentację medyczną.

W odpowiedzi na odwołanie pozwany organ rentowy wnosił o jego oddalenie.

Sąd Okręgowy ustalił zważył co następuje:

Ubezpieczona M. D., ur. (...) do 8 czerwca 2013r. pobierała świadczenie rehabilitacyjne. W dniu 25 kwietnia 2013r. złożyła ona wniosek o przyznanie renty z tytułu niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy.

W toku postępowania orzeczniczego ubezpieczona została przebadana przez Komisję Lekarską ZUS, która zdiagnozowała u niej zespół bolesnego barku po dekompresji przestrzeni podbarkowej z lekkim upośledzeniem ruchów, neuropatię nerwu łokciowego po leczeniu operacyjnym (k. 52-53 a.l.). W ocenie Komisji ubezpieczona nie jest niezdolna do pracy. Orzeczenie to stało się podstawą do wydania zaskarżonej decyzji z dnia 24 lipca 2013r. (k. 26 a.r.).

W toku postępowania odwoławczego Sąd dopuścił dowód z opinii biegłego ortopedy. Biegły po przebadaniu wnioskodawczyni oraz po zaznajomieniu się z dokumentacją lekarską z jej dotychczasowego leczenia rozpoznał u wnioskodawczyni stan po uszkodzeniu stożka ścięgniętego rotatorów prawego stawu barkowego, po leczeniu operacyjnym, stan po operacji zespołu kanału łokciowego prawego, przewlekłe pourazowe dolegliwości bólowe prawego stawu barkowego z niewielkim ograniczeniem ruchomości stawu. Biegły uznał badaną za zdolną do pracy. W uzasadnieniu biegły wskazał m. in., że biorąc pod uwagę obecny stan kliniczny powódki, najnowsze wyniki badań USG prawego stawu łokciowego i prawego stawu barkowego, nie ma przeciwwskazań do wykonywania pracy pomocy kuchennej (k. 11 a.s.).

Na rozprawie ubezpieczona nie zgadzała się z opinią biegłego, twierdziła, iż biegły nie wziął pod uwagę rezonansu, który był robiony ostatnio. Wskazała, że ma wyznaczoną operację. Pracowała jako pomoc kuchenna. Złożyła do akt sprawy wynik badania rezonansem magnetycznym prawego stawu ramiennego z dnia 19 lutego 2014r. Podnosiła, że lekarz nie dopuszcza jej do pracy.

Sąd dopuścił dowód z opinii uzupełniającej biegłego ortopedy, zlecając mu ustosunkowanie się do wyniku badania rezonansem złożonego przez ubezpieczoną.

Biegły w uzupełniającej opinii podtrzymał swoją opinie główną. W uzasadnieniu wskazał m. in., że zmiany wykazane w badaniu rezonansem mogą sprawiać dolegliwości bólowe podczas ciężkiej pracy fizycznej – wymagającej przenoszenia ciężarów powyżej 15 kg. Natomiast nie stanowią niezdolności do lżejszych prac fizycznych, w tym pracy w charakterze pomocy kuchennej (k. 22 a.s.).

M. D. złożyła pisemne zastrzeżenia do uzupełniającej opinii biegłego ortopedy i wniosła o wywołanie opinii biegłego w zakresie medycyny pracy.

Sąd oddalił wniosek o wywołanie opinii biegłego z zakresu medycyny pracy uznając, iż wywołane w sprawie są wystarczające do rozstrzygnięcia sprawy.

Pełnomocnik organu rentowego wnosił o oddalenie odwołania.

W ocenie Sądu Okręgowego dowody z opinii i opinii uzupełniającej biegłego ortopedy są miarodajne i obiektywne. Opinie te są w pełni merytoryczne, zawierają wiadomości specjalistyczne. Wnioski wypływające z tych opinii jednoznacznie wskazują, że obecny stan zdrowia ubezpieczonej nie powoduje u niej niezdolności do pracy. Jak wielokrotnie wypowiadał się Sąd Najwyższy, a które to stanowisko Sąd Okręgowy podziela w pełnej rozciągłości, potrzeba powołania innego biegłego powinna wynikać z okoliczności sprawy, a nie z samego niezadowolenia strony z dotychczas złożonej opinii (vide: wyroki Sądu Najwyższego z dnia 10 września 1999 r., sygn. akt II UKN 96/99; z dnia 6 marca 1997 r., II UKN 23/97). To, że opinia nie odpowiada oczekiwaniom strony samo przez się nie oznacza, że jest ona wadliwa.

Stosownie do art. 6 ust. 1 pkt 6 cytowanej na wstępie ustawy z tytułu wypadku przy pracy lub choroby zawodowej przysługuje renta z tytułu niezdolności do pracy - dla ubezpieczonego, który stał się niezdolny do pracy wskutek wypadku przy pracy lub choroby zawodowej.

Zgodnie z treścią art. 12 ust.1, 2 i 3 ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (j.t. Dz. U. z 2013r. poz. 1440 ze zm.) niezdolną do pracy w rozumieniu ustawy jest osoba, która całkowicie lub częściowo utraciła zdolność do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu. Całkowicie niezdolną do pracy jest osoba, która utraciła

zdolność do wykonywania jakiejkolwiek pracy. Częściowo niezdolną do pracy jest osoba, która w znacznym stopniu utraciła zdolność do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji.

W związku z tym brak jest podstaw do przyznania ubezpieczonej prawa do renty ponieważ nie została spełniona przesłanka wymieniona w art. 6 ust. 1 pkt. 6 ustawy o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych.

Mając na względzie powyższe Sąd z mocy art. 477¹⁴ § 1 kpc orzekł jak w sentencji.